

זמן של חיבור מחדש

התקבל בתקשור שנערך בתל אביב ב-21.7.24

אם כך, שלום.

אם כך, אנו מתחילים במפגש נוסף בדרך זו, באמצעי זה; הזדמנות לעסוק במתרחש, במה קורה בעולם זה של בני האדם, בעולם מבעבע זה.

מה מבקש להתגלות, מה מבקש להשתנות? הרבה אשר נמצא לרוב מתחת לפני השטח נחשף ועולה. זה אינו חדש, לא באופן כללי וגם לא ביחס לשנה זו באופן ספציפי, אך מגמה זו הופכת להיות יותר אינטנסיבית וההיקף של הדברים המבקשים להתגלות גדל עד מאוד.

אתם יכולים, באופן רחב יותר מאי פעם, למצוא את עצמכם בתוך מציאות שאינכם מכירים, בין אם מציאות פנימית ובין אם מציאות חיצונית. אתם עשויים לפגוש את מה שאינו מוכר, את מה שאינו ידוע, ולעתים עשויים להרגיש תחושה של זרות, לעתים תחושה שהכול חדש. כלומר, פעם אתם עשויים להרגיש נוח בתוך זה, פעם אתם עשויים להרגיש לא בנוח. כל זה עשוי לקרות ביתר שאת בזמן זה, ככל שמי שאתם הופכים להיות מבקש לאסוף אליו מחדש עוד חלקים והיבטים מהמרחב.

כלומר, ישנו צורך, אשר מקבל מענה, לחיבור מחדש, חיבור מחדש של בני אדם עם עצמם. המענה שניתן לצורך הזה משנה יותר ויותר את העולם.

כדי להסביר את מה שאמרנו כעת, אנו מבקשים לחזור אל ההתחלה.

אם נצייר את העולם הזה על ציר זמן לינארי, כרונולוגי, הרי שבנקודת זמן מסוימת הפחד החל להיכנס לעולם זה כרעיון. הוא החל להגיע לעולם הזה מעולמות אחרים, נגדיר זאת כך. למרות שאפשר גם לומר כי הוא הגיע מממדים אחרים. כך או כך, הפחד הגיע כרעיון, אפשרות, והפחד כרעיון אומר 'לכל דבר שמתחיל ישנו סוף'.

כיצד חיים בגוף, בתודעה שאינה יודעת פחד? זו תודעה רב-ממדית היודעת את החיבור של הכול עם הכול ולכן גם אם הכול משתנה, הוא אינו מסתיים. גם אם השינוי הוא חד משמעי במושגים של עולם פיזי, אין מדובר בסוף.

כאשר הפחד הגיע לעולם זה של בני האדם, היו אלה אשר התחילו להשתעשע עם הרעיון הזה, לשחק איתו במשחקים אנרגטיים-טלפתיים, התחילו ליצור בבואה של עולם שבו התפיסה הזו שאומרת שכל דבר שמתחיל יש לו סוף, היא המציאות.

אלה אשר התחילו לשחק במשחק זה של אנרגיה לא ידעו כי הדבר אינו משחק וכל זה הופך למציאות. עוד ועוד, אם אפשר לומר, נלכדו או נתפסו בתוך מלכודת זו. התודעה החלה להצטמצם והיא הפכה להיות מרב-ממדית לתלת-ממדית, אולי דו-ממדית במקרים מסוימים.

המשמעות של הצמצום הזה היא יצירה של הפרדות בתוך המכלול. כלומר, הפרדות ביניכם לבין היבטים אחרים של מי שאתם, הפרדות ביניכם לבין מי שמסביבכם, הפרדות ביניכם לבין היקום כולו.

אפשר לומר, ובצדק, שבאופן זה אפשר לחזק את האינדיבידואל, כמו נוצר גבול היוצר הוויות ברורות, חד משמעיות, תלת-ממדיות, יותר אנושיות, פחות אלוהיות. בהחלט. אך כך גם החל להיווצר הניתוק של בני האדם מהאלוהי, של בני האדם מעצמם ואחד מהשני.

באופן הזה התרבות האנושית החלה להתפתח. הגלגולים השונים שעברה התרבות היו מגוונים. לעתים החיים היו כך ולעתים הם היו כך. היו זמנים שהתרבות חיה בהם בתודעה יותר מחוברת, בזמנים אחרים התודעה הייתה יותר מנותקת. אבל במידה כזו או אחרת הפחד תמיד היה, וככל שאתם מתקדמים על ציר הזמן ומתקרבים יותר לזמן בו אתם נמצאים כעת, התודעה הפכה להיות יותר מנותקת, יותר נפרדת, יותר מצומצמת.

הפחד הפך להיות מרעיון לשליט של עולם זה של בני האדם: הדבר איתו אתם מתמודדים, הדבר שממנו אתם מבקשים להשתחרר, ובו זמנית זה הדבר שאליו אתם סוגדים, גם אם אינכם מבינים זאת. אתם מבקשים להשתחרר ממנו ואוחזים בו בעת ובעונה אחת.

כאשר העולם ביקש להשתנות, כאשר בני האדם ביקשו להתחבר מחדש, החלה התנועה ההפוכה. זה מה שקורה בעולם זה מזה כמה עשרות שנים: הכול מתחיל בתהליך של חיבור מחדש, הפיכה של התודעה מדו-ממדית או תלת-ממדית לתודעה רב ממדית. כלומר, חיבור הולך וגובר שלכם עם האלוהי בכם, כלומר עם עצמכם, ומתוך זה אחד עם השני ועם היקום כולו.

התהליך משנה יותר ויותר את האופן שבו אתם חושבים, מרגישים ומתנהגים. זה מה שקורה וזה עוד יקרה עוד זמן מה, זה איננו תהליך שצפוי להסתיים בחודשים הקרובים או בשנים הקרובות, בהחלט לא. הוא עוד יימשך, שכן יש נתק רב אשר יש לחברו מחדש.

אפשרות להיפרד מהפחד

בו זמנית, כפי שאמרנו, אתם מתנדנדים בין להיפרד מפחד לבין אחיזה בפחד. אתם פעמים רבות דואליים עד מאוד ביחס אליו, מזהים אותו כאויב גם אם אינכם יודעים כי זה הפחד שאתם מזהים אותו כאויב, ובו זמנית כחבר, כאוהב, כיועץ לדרך, גם אם אינכם מבינים שככה אתם מתייחסים אליו. הדואליות הזו מהווה את האתגר המשמעותי ביותר בתהליך ההתעוררות של האנושות - עד

כמה אתם מוכנים להיפרד מהאפשרות שלכל דבר אשר מתחיל ישנו סוף?
כלומר, להיפרד מההזדהות עם מה שקורה ולחוות את המציאות כתהליכית,
כהמשכית, כרב-ממדית.

עד כמה אתם תפוסים באחיזה, בתפיסה התלת-ממדית? עד כמה אתם מוכנים
להתרחב ולחוות ולראות את הכול מנקודת מבט יותר רחבה? נקודת מבט רב-
ממדית יותר, כזו שמשנה אתכם, בהחלט.

השפעות השינוי

זה מה שקורה לכם בזמן הזה שבו אתם נמצאים: הכול הופך להיות יותר
מחובר. זהו שלב חדש בתהליך זה של חיבור מחדש.

שלב זה בא לידי ביטוי אצל חלק מבני האדם ביכולות רוחניות, המתעוררות
ומתחזקות. אצל חלק מבני האדם זה בא לידי ביטוי בחוסר יכולת לשלוט כבעבר
במחשבות ובתחושות וברגשות. אצל חלק מבני האדם זה בא לידי ביטוי
בתופעות פיזיות כאלו ואחרות. הגוף עשוי להרגיש יותר מוגבל או יותר כואב,
ככל שאתם הופכים להיות יותר ממי שאתם.

המערך האנרגטי כולו של מי שאתם משתנה, בזמן שמרכז הכובד עובר יותר
ויותר מהאנושי אל האלוהי. הגוף מושפע מכך, הרגשות מושפעים מכך, היכולות
מושפעות מכך, בהחלט. הדבר יוצר פאניקה רבה ורצון לשלוט במציאות בכל
מחיר.

התגברותו של פחד המוות

שימו לב באילו זמנים אתם נמצאים כעת. מה מדובר יותר מאי פעם בקרב רבים
מכם? האפשרות שכל דבר שמתחיל יש לו סוף. פחד המוות נמצא בעוצמה
רבה בחייכם, ויש אשר מגבירים אותו ומעצימים אותו, משום שהפחד הזה
נתפס כאמת וכחבר ויועץ שכדאי לשמור עליו. רבים פועלים מתוכו, מאמינים לו
ומבקשים את האחיזה שלו.

יצרתם כחברה מציאות שבה יש לכם איום על החיים, שגם אם הוא איננו כה
גדול כפי שאתם עושים אותו במחשבות שלכם, הוא עדיין קיים. כך הפחד הופך
להיות חזק מאוד - הוא אומר לכם שישנו סוף אפשרי המתקרב, ולכן כדאי
לשלוט בכל מחיר, בכל מה שקיים, גם אם השליטה הופכת להיות הלכה
למעשה דרך חדשה לסיים דברים.

השליטה היא אינה דרך לגמרי חדשה לסיים דברים, משום ששליטה תמיד
מסיימת דברים, אבל היקף ההשפעה של הכול גדל, כמו הפחד גם השליטה וגם
ההשפעה של השליטה. מתוך הפחד שדברים יסתיימו, אתם נוטים לסיים
דברים לעצמכם, כמו מתנדבים לסיים היבטים בחיים המוכרים לכם רק כדי
שהחיים לא יסתיימו. עד כמה משמעותי הפרדוקס הזה, אנו ניתן לכם להבין
זאת. אנו רק נאמר שבשביל ההתחדשות, אינכם יכולים אלא להתחדש. בשביל

ההתרחבות, אינכם יכולים אלא להתרחב. בשביל להפוך להיות מי שאתם באמת, אינכם יכולים אלא להשתנות.

חזרה לאחור למציאות של פחד, של שליטה, היא איננה אפשרית לטווח ארוך. אתם אינכם באמת יכולים להחזיר את הגלגל לאחור למי שהייתם, בהחלט לא. העידנים שבהם בני האדם חיו תחת שליטה של פחד אינם יכולים לחזור עוד, גם אם יש אלו המבקשים זאת, גם אם יש את אלו אשר מנסים ליישם זאת בפועל. אתם אינכם באמת יכולים לחזור אחורה.

אנו לא נאמר שלא יכולות להיות נסיגות, שאין התנדנדות. זו אכן מציאות של חלק מבני האדם בעולם זה של בני האדם, אך למרות זאת אנו אומרים ככלל, התרבות כולה הולכת יותר ויותר אל חיבור מחדש של בני האדם לעצמם, לתפיסה רב-ממדית הרואה במציאות תהליך בלתי פוסק של שינוי, ולא כזה אשר יש לו התחלה וסוף באופן שאתם רגילים לתפוס, בהחלט לא.

דרישה עמוקה לחופש

בזמן הזה שאנו נמצאים בו ישנו בעבוע. דברים יותר ויותר נחשפים, מבקשים את תשומת הלב שלכם. אלו רצונות, יכולות, לעתים צרכים שהתעלמתם מהם או רגשות שהדחקתם אותם. לפעמים אלה תשוקות שאסרתם על עצמכם להרגיש. הדבר עשוי להיות כזה או כזה או גם וגם. אתם מתמודדים עם דרישה עמוקה יותר, רחבה יותר, לחופש, והיא מופנית מכם לעצמכם.

אל תתבלבלו, אלו הם אינם המנהיגים החיצוניים ששולטים בכם, כמו אתם עצמכם. ישנם מנהיגים עם כוח כזה או אחר, המשפיעים ושולטים, אבל אנו מציעים להפנות את תשומת הלב פנימה, יותר מתמיד, לשליטה שאתם שמים לעצמכם, לגבולות שאתם שמים לעצמכם, גבולות מהסוג שגורם לסבל ומצוקה, גבולות אשר מכחישים ומכחישים.

אנו מבקשים שתפנו את תשומת הלב פנימה ותגלו מה אתם שוללים מעצמכם, אילו זכויות, איזה חופש אתם אינכם נותנים לעצמכם. חשוב עד מאוד לברר זאת, בזמן זה במיוחד. קל יותר מתמיד להפנות תשוקה וכעס וחוסר אמונה וייאוש כלפי אלו אשר במציאות הקולקטיבית מחזיקים בכוח ומשפיעים עליכם. אבל אנו מציעים לא להסתפק בזה. אפשר להרגיש רגשות אלו אבל לא להסתפק בזה. אם אתם מסתפקים בזה אתם משאירים את עצמכם נפרדים ואתם אינכם יכולים.

כפי שאמרנו קודם, עוד ועוד חלקים מבקשים להתחבר אליכם מחדש, כמו נאספים מהמרחב. כאשר הפחד הפך להיות שליט של המציאות שלכם, אתם נפרדתם מעצמכם, וכתוצאה מכך נוצרו מערכות יחסים המגלמות ערבוב: חלק מהאחריות שלכם, מהכוח שלכם, מהביטחון שלכם, מהזכות שלכם, נמצאים באופן טבעי אצל אחרים, בעוד שאתם מחזיקים את אותם הדברים אצלכם, ששייכים בעצם לאחרים.

כתוצאה מכך ישנם היבטים שאינם רצויים במערכות יחסים רבות. היבטים של תלות, היבטים של שליטה, היבטים היוצרים מריבה. אתם דורשים מאחרים שיתנו לכם, אתם נדרשים לתת לאחרים, וכל אלה הם דברים שכל אחד למעשה אחראי עליהם לעצמו.

בזמן הזה שבו הכול הופך להיות אט אט יותר ויותר רב-ממדי, אתם מתחברים מחדש עם הצורך שלכם לתת לעצמכם חופש, לתת לעצמכם את הזכויות שלכם, לקחת אחריות על עצמכם. ההיבטים הללו, שבאופן אנרגטי היו ברשותם של אחרים, חוזרים אליכם, ואתם נדרשים להשתנות. כלומר, להפסיק - לא באופן מוחלט; נאמר להפחית קורבנות ותלות, ולהיות יותר עצמאיים ויותר אחראיים, יותר לתת לעצמכם את מה שאתם זקוקים, את האישור שאתם זקוקים לו, את החופש שאתם זקוקים לו, את המענה שאתם זקוקים לו, בהחלט.

להיות יותר אדונים לעצמכם, בהחלט. יותר אחראיים לעצמכם, בהחלט, ומתוך זה לפרוח; מתוך זה לפרוח עד מאוד.

כל זה יכול להיות מטלטל, כפי שתיארנו קודם, ברובד הרגשי לעתים, המחשבתי לעתים, הפיזי לעתים, האנרגטי. בכל הרבדים הללו התופעות עשויות להיות לא פשוטות לעיכול ולהתמודדות. אך כל אלה הם זמניים. כדאי לקבל עזרה ותמיכה רגשית, פיזית ואנרגטית כדי לעבור תהליכים אלו ביתר קלות.

כל זה קורה כדי לאפשר לכם לפרוח, יותר מכפי שאתם מכירים. להיות יותר חופשיים מכפי שאתם מכירים, יותר נינוחים, יותר בריאים, יותר בטוחים בתוך עצמכם מכפי שהייתם אי פעם.

אנו מודעים לכך שעבור חלק מכם כל מה שאנו אומרים כעת סותר לחלוטין את החוויה הנוכחית. אתם עשויים להרגיש יותר מצומצמים לפעמים, יותר חלשים, יותר מוגבלים רגשית או פיזית או התנהגותית. אתם עשויים להרגיש שהמציאות גדולה מכם ועליכם.

למרות הפער בין החוויה לבין מה שאנו אומרים, אנו ממשיכים לומר שכל מה שקורה הוא איננו סוף התהליך אלא שלב בתהליך. אתם נעים בכיוון שבו תוכלו להיות יותר מכפי שאתם, והכוח, הכוח צריך לחזור אליכם, האחריות צריכה לחזור אליכם, ההקשבה, תשומת הלב, המענה שאתם זקוקים לו, האישור שאתם זקוקים לו, כל אלה צריכים להינתן יותר מכם לעצמכם.

שימו לב, כאשר אתם מחפשים זאת מחוצה לכם - את האישור, את המענה, את הלגיטימציה - חזרו לתת זאת לעצמכם. בדקו יותר בתשומת לב מה מבקש מכם, בכם, חופש, אישור, תמיכה ומענה וביטחון, ותנו מכל זה לעצמכם עוד ועוד.

זה התהליך, והוא מתרחש, גם אם הוא מטלטל, לטובתכם. כל זה נועד כדי לעזור לבני אדם לפרוח, וגם אם עבור רבים מכם זמן זה של מזג האוויר אינו מביא איתו אנרגיה של פריחה, הרי שמבחינה אנרגטית כל זה הוא פריחה ולקראת פריחה שאינכם מכירים.

המשיכו בדרך, בהחלט, והחזירו עוד ועוד מכם בחזרה אל עצמכם.

כאן אנו נסיים.

שמחנו,
אם כך, שלום.

טוהר.